

UUT'T OLDE VODDEN

Alle joar kwam'n keer de tied
Dat de boernzwaluw ons
veliet,
Doar kow niks tegen doon,
Wiej raakten dran gewoon
Daj dr hier dan gin éne ziet.

Int Zuujen is ut wat warmer,
nZwaluw as een echte
zwermer
Trok dôrm van Noord nòa
Zuud,
Wol swinters ons land uut
Veulen zich nò zon reis fermer.

Ze gingn dan hele enden vot,
Doot ok noe nog of ut zo mot,
tWas toch gin kleinugheid
Wat z'heb ten toon espreid:
Hónderden mijlen van de pot!

tIs de vacantie! moar mien
dùch
Een zwaluw dee zon ende vlug
Mos't toch moeiluk hemmen,
Gunds vólle ruste nem'n
Want later mosse ok nog t'rug.

Wat ze dr deen mag Joost
wetten
Kow van hieraf neet op letten,
Wielle hop'n enkel moar
Dat ze trugge von'n 't spoor
En Vodden dan neet zoln
vegetn.

Want op de zwaluw buw hier
tuk,
Van oldsher bregge ons geluk!
d'Nòste bunt hier veilug,
Dee zunt biejnò heilug!
Ech veur de huuze een
opsmuk.

Wiej zoln mekare drop wièzen
As zon nòs weer ging verièzen.

Ze vlògen moar af en án;

Met de opbouw doarvan
Zow ons ok gelukkug prièzen.

Heel vake onder't òverstek
Van dake; dus achter dee lek
Van't veur- of achterschild
Hebt ze mees 'tnòs ewild,
Das'nveurkeurplekke zo aw
zek.

Ze mosn ánhalen klei of leem,
Wissen nòtuurluk aarns'n
veem
Woar'tlag op eslagen,
Zoln dat tan ándragen,
Op planknòste hadn ze een
kleem.

Ut ging met heel kleine betjes,
Iedre vogel hef zien wetjes!
zPlak'n'thoog tegen d'muure
Van ut huus of schure!
Zon nòs wodn bezunder netjes.

Wiej lèèfdn alle dake mee
In alles wat de zwaluw dee,
Wel us 'n betjen genant
Kekke wiej op'n afstand
Nòa'tnieje bouwsel op dee
stee.

Was dat nòs tan hélemòol
kloar
Dan lei ze ok eur eitjes doar,
Dee heb ik nooit ezeen,
Want'n ieder von 't gemeen
Dr kot bie te komn; tgaf
gevoar.

Ummers wette wie hoe ut
heurt
Een vogelnòs is gaw vesteurd,
Doar blièf ie wat vandan
Komt ter ok heel neet an,
Niejsgierugheid is vól
betreurd.

Hoèvòlle eièr ze drin lei

Is neet zo zeker; want elk ei
Zit gin veugeltjen in,
Somge hebt niks gin zin,
Schiereièr das weerdeloos
grei.

As dat nò 'tbreujen eièr blièft,
As dee gin lèven hebt beklieft,
n Ei dat neet was eriept
Wodden tnòs uut ekiept
De jongen wasn doormet
gerièfd.

Dee jongen zág ie nòderhand;
Kekken dan òver de nòsrand,
Dat waarn der bieje ons hier
Meestied een stuk of vier,
De olden voèrn ze met vestand.

tGebeurn ok daj ze flostern zag
Dat ze us uutprobeern eur
krach
Stòand op de rand vant nòs
Slòegn ze eur vleugels lòs,
tUutvlègen wodden dan
vewach.

As ut opndag us goed weer was
Want dat kwam dr ok bie te
pas,
Zoln ze ut nòs velòaten;
Net as op stròat soldòaten
Gingen zèe in de loch op mas!

Wielle zagen ze iedre keer
Nòtuurluk dan nog wel us
weer,
Ie heurn ze dan kwebblen
'Uut wisslen eur gebblen!
Dr heersen altied'n goeie sfeer!

Wát zon jonge zwaluw ok dee
Tegen trainen zei ze neet nee!
Want as kolder wod'n tweèr
Ging zee veur d'eerste keer
Nò tZuujen! met de olden mee!

OME JEHAN